

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Victor Boico,

cu participarea:

procurorului Petru Iarmaliuc,
avocaților Nicolae Posturusu, Petru Balan, Ion Vizdoga,
inculpatului Dodon Igor,
grefier Zubco Olesea,

a judecat, în ședință publică, recursul declarat de procurorul delegat în Procuratura Anticorupție, Petru Iarmaliuc, împotriva încheierii Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 18 noiembrie 2022, în privința inculpatului

Dodon Igor XXXXXX.

*Termenul de examinare:
în instanța de recurs: 21.11.2022 - 28.11.2022.*

Procurorul a susținut recursul în sensul declarat.

Avocații s-au pronunțat pentru respingerea recursului și menținerea încheierii contestate.

Asupra recursului nominalizat, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin încheierea Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 18 noiembrie 2022, s-a dispus: „*Demersul procurorului în Procuratura Anticorupție, Iarmaliuc Petru, privind prelungirea măsurii preventive - arestul la domiciliu, în privința inculpatului Dodon Igor XXXXXX - se respinge.*

Se aplică măsura preventivă în privința lui Dodon Igor XXXXXX, născut XX XXXXXX XXXX, domiciliat în XXXXXX, XXXXXX XXXXXX - obligația de nepărsire a țării pe un termen de 60 zile, începând cu 20 noiembrie 2022 (ora 07:00), eliberându-l pe ultimul din arest la domiciliu, începând cu data și ora respectivă.

Copia încheierii se expediază pentru executare IP Buiucani, mun. Chișinău și Organelor de Frontieră a Republicii Moldova cu ridicarea pașaportului după caz.”

Instanța de fond a constatat că: „...la 26.05.2022 în privința lui Dodon Igor a fost aplicată măsura preventivă - arestul la domiciliu pe un termen de 30 zile cu calcularea termenului din 24.05.2022, care ulterior a fost prelungit, inclusiv prin încheierea Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17.10.2022, pe un termen de 30 de zile, până la 20.11.2022, ora 07:00 min., aflându-se în stare de arest la domiciliu - 6 luni.

În acest sens, Colegiul penal notează că potrivit art. 186 alin. (5) și (10¹), pct. 2) Cod de procedură penală, fiecare perioadă cu care se prelungeste arestul preventiv se stabilește cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (2), dar nu poate depăși termenul de 30 de zile.

Demersul procurorului de prelungire a termenului arestării preventive urmează a fi încuviințat în scris de către Procurorul General sau de către un adjunct în temeiul ordinului emis de Procurorul General - în cazul în care se solicită prelungirea arestării preventive pentru un termen mai mare de 6 luni.

La caz, Colegiul penal reține faptul că, înaintând demersul de prelungire a măsurii preventive sub formă de arest la domiciliu pe un termen mai mare de 6 luni, acuzarea nu a respectat prevederile art. 186 alin. (10¹) Cod de procedură penală, care stipulează în mod expres că, ... demersul de prelungire ... urmează a fi încuviințat în scris de către... pct. 2) „Procurorul General sau de către un adjunct în temeiul ordinului emis de Procurorul General – în cazul în care se solicită prelungirea arestării preventive pe un termen mai mare de 6 luni...” Or, la demers nu a fost anexat un astfel de ordin.

Subsidiar, instanța consideră argumentele precum că, inculpatul va influența martorii (cauza fiind în instanța de judecată), sau stabilirea adevărului în alte cauze penale aflate pendinte la Procuratura Anticorupție și inculpat la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani („Energocom”), sau că ar putea comite alte infracțiuni, sunt declarative și bazate pe presupuneri, fiind irelevantă și anexarea la demers a materialelor din alt dosar penal.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal va face referire la decizia Curții Constituționale nr. 258g/2021 din 22.03.2022, care a notat că, arestarea poate fi dispusă de către judecător doar dacă există o bănuială rezonabilă că acuzatul a comis infracțiunea care face obiectul urmăririi penale sau al judecării cauzei. Bănuiala rezonabilă trebuie să fie însoțită de existența unui motiv plauzibil (sustragerea de la judecată, afectarea înfăptuirii justiției, comiterea altor infracțiuni, producerea de dezordine publice) pentru privarea de libertate, ca ultima ratio, a celui acuzat de comiterea unei infracțiuni (a se vedea HCC nr. 27 din 30 octombrie 2018, §§ 67 și 70).

La fel, Curtea, prin interpretarea atribuită deciziei menționate supra și relevante speței în cauză, nu a constatat incidența articolului 25 din Constituție prin faptul că norma nu reglementează situația persoanelor în privința căreia au fost emise mai multe mandate de arestare în dosare penale diferite și care nu au fost executate. Problema este una care ține de aplicarea cu bună - credință a garanțiilor procesului penal, astfel, în privința aceleiași persoane ar putea fi emise tot atâtea mandate de arest câte dosare penale are intentate.

Generalizând cele menționate supra, Colegiul penal ajunge la concluzia că, dacă arestarea la domiciliu nu mai este justificată și motivele care au stat la baza aplicării sau a prelungirii acesteia au decăzut, urmează a fi revocate neîntârziat măsura arestării preventive sau arestării la domiciliu, punând în libertate persoana sau, după caz, aplicând, conform competenței sale, o altă măsură preventivă.

Astfel, după cum rezultă din materialele dosarului penal prezentat, inculpatul s-a aflat în stare de arest din 24.05.2022, cauza se află pe rolul instanței de judecată din 06.10.2022.

Totodată Colegiul penal reține și jurisprudența Curții Europene, care a indicat ca condiții de bază și acceptabile, pentru detenția unei persoane în arest preventiv, atunci când aceasta este bănuită sau învinuită de comiterea unei infracțiuni și când persistă:

- *riscul eschivării persoanei de la judecată (a se vedea Stogmuller c. Austriei, hotărârea din 10 noiembrie 1969, Seria A nr. 9, § 15);*
- *riscul ingerinței în cursul normal al justiției în caz de eliberare, (a se vedea Wemhoff, § 14);*

- riscul comiterii de infracțiuni (a se vedea *Matznetter c. Austriei*, hotărârea din 10 noiembrie 1969, Seria A nr. §9);
- riscul de provocare a dezordinii publice (a se vedea *Letellier c. Franței*, hotărârea din 26 iunie 1991, Seria A nr. 207, § 51).

Mai mult, este necesar ca aceste riscuri să nu fie generale sau abstracte.

Astfel, în cauza *Becciev v. Moldova* (Cererea nr. 9190/03) Curtea Europeană a reținut: „§ 56 [...]. Argumentele pro și contra eliberării nu trebuie să fie „generale și abstracte” (a se vedea *Clooth c. Belgiei*, hotărârea din 12 decembrie 1991, Seria A nr. 225, § 44).

Tot în același caz, Curtea Europeană a reținut: "§ 58. Pericolul eschivării învinuitului nu poate fi apreciat în exclusivitate doar în baza severității pedepsei pe care acesta riscă să o primească. Acesta trebuie să fie stabilit prin a se face referință la numeroase alte elemente care pot să confirme existența riscului unei eschivări sau să-l facă să pară atât de nesemnificativ încât să nu justifice detenția de până la judecată (*Yagci și Sargin c. Turciei* citat anterior, § 52). Pericolul eschivării trebuie să fie considerat în lumina elementelor vis-a-vis de caracterul persoanei, personalitatea acesteia, domiciliu, ocupație, bunuri, legăturile de familie și oricare alte legături cu țara în care este urmărită. Riscul unei pedepse grave și ponderea probelor pot fi pertinente însă nu sunt decisive și posibilitatea obținerii garanțiilor poate fi utilizată în vederea compensării pericolului (*Neumeister c. Austriei*, hotărârea din 27 iunie 1968, Seria A nr. 8, § 10). „§ 59. Riscul ingerinței învinuitului în cursul normal al justiției nu poate fi considerat în abstracte, ci trebuie să se bazeze pe un suport faptic (*Trzaska c. Poloniei*, nr. 25792/94, §65, 11 iulie 2000)."

Curtea de asemenea a statuat că, dacă persoana arestată poate oferi suficiente garanții că nu se va eschiva, atunci ea trebuie eliberată (*Letellier c. Franței*, hotărârea din 26 iunie 1991, seria A nr. 207, paragraf 46).

La fel, în cauza *Șarban v. Moldova*, Curtea a reamintit faptul că în conformitate cu articolul 5 paragraf 3 al Convenției: „§ 95 [...] o persoană învinuită de comiterea unei infracțiuni trebuie întotdeauna să fie liberă pe parcursul examinării procesului său, decât dacă Statul dovedește că există temeiuri „relevante și suficiente” pentru a justifica detenția sa continuă (*Yagci și Sargin c. Turciei*, hotărâre din 8 iunie 1995, Seria A nr. 319-A, paragraful 52)."

Reieșind din circumstanțele expuse mai sus, instanța de judecată consideră că nu persistă necesitatea izolării inculpatului de societate și nu există careva temei pentru a presupune că, aflându-se la libertate, dânsul va putea împiedica la stabilirea adevărului pe dosar, sau că se va eschiva de organele de urmărire penală sau de judecată, comite noi infracțiuni, deoarece cauza se află pe rol în instanța de judecată, anterior nu a fost condamnat, este căsătorit - are la întreținere copii minori, are loc permanent de trai.

Prin urmare, la moment în privința inculpatului nu se constată nici unul din riscurile invocate, iar argumentele din demers au un caracter declarativ și care nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată, la caz nefiind prezentate probe care ar demonstra intenția inculpatului de a se eschiva de la judecată, împiedica la stabilirea adevărului sau de a comite noi infracțiuni.

În acest context, instanța consideră că demersul procurorului privind prelungirea măsurii preventive - arestul la domiciliu în privința inculpatului Dodon Igor urmează a fi respins, ca fiind neîncuviințat și neîntemeiat, or, la caz nu au fost înaintate careva probe care ar justifica menținerea în continuare a măsurii preventive - arestul la domiciliu.

Mai mult, **partea acuzării declarativ susține că adjunctul Procurorului General - Marcel Dumitraș ar fi fost în drept să semneze încuviințarea demersului de prelungire a arestării la domiciliu, deoarece anterior prin ordinul Procurorului General a fost desemnat responsabil de faza procesul penal în judecată, or, Colegiul penal atestă că, un asemenea ordin care ar confirma (în mod clar) dreptul adjunctului Procurorului General - Marcel Dumitraș de a semna încuviințarea respectivului demers, nu a fost prezentat instanței și nu poate fi acceptată o astfel de afirmație doar din oficiu, întrucât ar pune la îndoială imparțialitatea instanței de judecată.**

În acest circumstanțe, Colegiul penal constată că **demersul a fost înaintat cu încălcarea procedurii prevăzute de dispoziția art. 186 alin. (10¹), pct. 2) Cod de procedură penală.**

Conform prevederilor art. 329 alin. (1) Cod de procedură penală - la judecarea cauzei, instanța, **din oficiu** sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 5 alin. (1), lit. c) al CEDO, orice persoană are dreptul la libertate și siguranță. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția dacă a fost arestat sau reținută în vederea aducerii sale în fața autorităților judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a bănuși că a săvârșit infracțiune sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârșască o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia.

Conform prevederilor art. 178 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură penală - obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă bănușitului, învinuitului, inculpatului de către procuror sau de instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin. (1).

Durata măsurilor preventive prevăzute la alin. (2) nu poate depăși 60 de zile și, după caz, poate fi prelungită doar motivat. Prolungirea se dispune de către procuror sau de către instanța de judecată și fiecare prelungire nu poate depăși 60 de zile.

Copia de pe hotărârea definitivă a procurorului sau a instanței, adoptată în condițiile prezentului articol, se trimite organului de poliție în a cărei rază teritorială locuiește învinuitul, inculpatul sau, după caz, organelor de frontieră pentru executare și ridicarea provizorie a pașaportului în cazul prevăzut în alin. (2).

Astfel, instanța reține că inculpatul s-a aflat în stare de arest la domiciliu - 6 luni, perioadă în care nu a avut loc nici o ședință de judecată privind examinarea cauzei în fond, cu excepția ședințelor privind prelungirea măsurii preventive arestul la domiciliu și a ședinței preliminare, la care inculpatul Dodon Igor s-a prezentat, astfel contribuind la buna desfășurare a procesului de judecată.

Reieșind din limitele normelor procesual penale, pentru a asigura buna desfășurare a procesului de judecare a cauzei în fond, Colegiul penal, consideră rațională și necesară aplicarea **din oficiu** a măsurii preventive sub formă de obligarea de a nu părăsi țara, executarea căreia se pune în sarcina IP Buiucani, mun. Chișinău și Organelor de Frontieră a Republicii Moldova cu ridicarea pașaportului după caz, la rândul ei restrictivă de drepturi, dar sub un alt aspect, decât măsura preventivă - arestul la domiciliu.

Colegiul penal conchide că, aplicarea măsurii preventive - obligarea de a nu părăsi țara se impune și este suficientă pentru buna desfășurare a procesului penal în termen rezonabil și respectarea normelor procesual penale, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de Lege. În plus, instanța apreciază că măsura obligării de a nu părăsi țara, ca alternativă legală la măsura preventivă - arestul la domiciliu, oferă suficiente garanții, prin obligațiile care pot fi impuse pe durata ei, pentru a asigura supravegherea eficientă a comportamentului social viitor al inculpatului, prezența sa în față instanței de judecată și corecta administrare a probatoriului cauzei, eventuala încălcare a obligațiilor respective expunându-l pe acesta riscului de a fi înlocuită cu altă măsură preventivă, în condițiile Legii.

Deși, art. 329 alin. (2) Cod de procedură penală, prevede atacarea hotărârii instanței de judecată, în termen de 3 zile, în instanța ierarhic superioară cu recurs, ... **doar în cazul aplicării sau prelungirii măsurii sub formă de arest sau arest la domiciliu** ..., totuși, în rezultatul aplicării **din oficiu** a măsurii preventive - obligarea de nepărăsire a țării, persoana interesată și apărătorii acesteia, dispun de dreptul de a contesta cu recurs aplicarea acestei măsuri preventive”.

2. Procurorul delegat în Procuratura Anticorupție, Petru Iarmaliuc, a înaintat recurs, solicitând: „Casarea încheierii Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18.11.2022. Admiterea integrală a demersului de prelungire a măsurii preventive arestarea la domiciliu a inculpatului Dodon Igor, pe un termen de 30 zile, cu menținerea interdicțiilor și obligațiilor stabilite la 17.10.2022”.

Procurorul a invocat că: „În condițiile în care materialele cauzei penale deferite judecării în privința inculpatului Dodon Igor, coroborate cu probele anexate la demersul procurorului Petru Iarmaliuc din 14.11.2022, prin care s-a solicitat prelungirea măsurii preventive - arestul la domiciliu în privința inculpatului Dodon Igor, se confirmă prin probe pertinente, concludente și care se confirmă reciproc că datorită comportamentului și a acțiunilor inculpatului Dodon Igor au fost exercitate presiuni asupra martorului XXXXX XXXX în legătură cu declarațiile acestuia depuse în

privința lui Dodon Igor, consider justificat și întemeiat demersul, iar instanța nu a ținut cont de aceste probe la emiterea încheierii.

La fel, au fost prezentate probe pertinente și concludente care confirmă legătura puternică a inculpatului cu Federația Rusă și factori decidenți ai Federației Ruse, precum și persoane implicate în acțiuni împotriva intereselor naționale a Republicii Moldova, precum Chaika Igor.

Mai mult, însăși Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, a considerat la 18.10.2022 „Colegiul penal conchide că motivele invocate constituie circumstanțe concludente ce indică asupra menținerii riscului eschivării inculpatului de la judecarea cauzei, împiedicarea aflării adevărului, persistând probabilitatea influențării martorilor, care urmează a fi audiați în ședința de judecată.

Normele juridice prevăzute în legi nu pot și efective și rezultative în ipoteza în care acestea nu sunt aplicate, mai grav, omise intenționat ori prin neglijență.

*Constatăm că potrivit prevederilor **art. 311 și art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală**, temei pentru supunerea actelor magistraților recursului este necesitatea de a repara erorile de drept comise de instanțele de fond.*

Potrivit dispozitivului încheierii Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18.11.2022 s-a dispus inclusiv, că „Încheierea este cu drept de recurs în termen de 3 zile”.

La 21.11.2022, am recepționat prin e-mail de la Curtea Supremă de Justiție, doar dispozitivul încheierii Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18.11.2022.

Constat că măsura preventivă - obligația de nepărsire a țării, aplicată în privința inculpatului Dodon Igor prin încheierea Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18.11.2022, nu este proporțională acțiunilor și comportamentului inculpatului Dodon Igor, comise la faza de urmărire penală, care își mențin actualitatea la faza de judecare.

Or, obligația de nepărsire a țării aplicată în privința inculpatului Dodon Igor nu asigură prevenirea interacționării inculpatului Dodon Igor cu martorii care urmează a fi audiați de instanța de judecată, ci, mai mult, oferă libertatea de a interveni prin simpla prezență a sa în anumite locuri unde se află aceștia și a manifesta o presiune asupra lor, fapt ce va afecta grav stabilirea obiectivă a adevărului pe caz”.

3. Judecând recursul respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1) – (8) Cod de procedură penală, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești desfășurată în conformitate cu prevederile prezentului cod, exceptând doar situațiile când prioritate au reglementările internaționale sau când unele prevederi legale sunt declarate neconstituționale.

Conform art. 185 alin. (4), 186 alin. (11), 188 alin. (2) Cod de procedură penală, încheierea privind arestarea preventivă și la domiciliu poate fi atacată cu recurs în instanța ierarhic superioară. **Hotărârea judecătorească de prelungire a duratei de arestare preventive și la domiciliu poate fi atacată cu recurs în instanța ierarhic superioară.** Potrivit art. 311 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul împotriva încheierii judecătorului de instrucție privind aplicarea sau neaplicarea arestării preventive sau a arestării la domiciliu, privind prelungirea sau refuzul de a prelungi durata ei, privind liberarea provizorie sau refuzul liberării provizorii se depune de către procuror, învinuit, apărătorul său, reprezentantul său legal în instanța care a adoptat încheierea.

Însă, potrivit art. 329 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, **la judecarea cauzei**, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună **aplicarea**, înlocuirea sau revocarea **măsurii preventive** aplicate inculpatului. **În cazul aplicării arestării preventive, hotărârea instanței poate fi**

atacată, în termen de 3 zile, în instanța ierarhic superioară cu recurs, care se va judeca conform prevederilor art. 311 și 312, care se aplică în mod corespunzător. **În cazul aplicării sau prelungirii măsurii preventive sub formă de arest sau de arest la domiciliu** de către Curtea Supremă de Justiție, **hotărârea** acesteia **poate fi atacată cu recurs**, care se va examina de alți 3 judecători ai Curții Supreme de Justiție.

Conform jurisprudenței naționale, (*procedura de examinare a demersului de arestare la faza urmăririi penale*), potrivit art. 311 CPP, **pot fi atacate cu recurs încheierile judecătorului de instrucție privind aplicarea sau neaplicarea arestării preventive ori arestării la domiciliu**, prelungirii sau refuzului de a prelungi durata măsurilor preventive de arestare, precum și înlocuirea acestor măsuri. Nu sunt susceptibile de atac încheierile judecătorului de instrucție privind revocarea sau refuzul revocării arestării preventive ori arestării la domiciliu, precum și refuzul înlocuirii acestor măsuri. **În cazul când** (*procedura de examinare a demersului de arestare la faza de judecare a cauzei*), **după trimiterea cauzei în instanța de judecată, a fost respins demersul procurorului privind prelungirea duratei de arest, prima instanță** care judecă cauza, la soluționarea chestiunilor legate de aplicarea arestului preventiv sau la domiciliu, **urmează să se conducă de prevederile art. 329 CPP. Nu este susceptibilă de atac încheierea prin care a fost respins demersul acuzatorului de stat privind prelungirea duratei arestării inculpatului**. Încheierea primei instanțe privind înlocuirea sau revocarea arestului, cu excepția încheierii privind aplicarea arestului, **nu este pasibilă de atacare în instanța ierarhic superioară, deoarece în ședința de judecată inculpatului îi sunt garantate toate drepturile procesuale. Prevederea unei căi de atac pentru asemenea încheieri ar periclita procesul de judecare a cauzei într-un termen rezonabil** (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 15.04.2013, nr.1 - Despre aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației de procedură penală privind arestarea preventivă și arestarea la domiciliu, pct. 51, 63, 61, 66*).

În corespundere cu art. 437 alin. (1) pct. 3), 4), alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, **pot fi atacate cu recurs** sentințele pronunțate de Curtea Supremă de Justiție și **alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac. Încheierile pot fi atacate cu recurs numai o dată cu sentința, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs**. Recursul declarat împotriva sentinței se consideră făcut și împotriva încheierilor.

Prescripțiile de drept enunțate denotă, astfel, clar și concludent că, **la faza judecării cauzei**, legea procesual penală prevede calea de atac - recursul doar pentru **hotărârile judecătorești privind aplicarea și prelungirea duratei de arestare preventive și la domiciliu**, iar **încheierea prin care a fost respins demersul acuzatorului de stat privind prelungirea duratei arestării inculpatului nu este susceptibilă de a fi atacată separat cu recurs**, argumentele privind dezacordul cu aceasta urmând a fi invocate doar în recursul declarat împotriva hotărârii în fond.

Mai mult, prevederile art. 329 Cod de procedură penală, nu sunt declarate neconstituționale și nici nu contravin reglementărilor internaționale, pentru a fi exceptate și omise, deci urmează a fi aplicate întocmai (*art. 1 al. (1), art. 7 al. (1) – (8) CPP*).

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge, dacă este inadmisibil.

Prin urmare, odată ce este declarat împotriva unei hotărâri penale pentru care legea nu prevede această cale de atac, recursul de pe rol urmează a fi respins ca inadmisibil.

Totodată, în prezența circumstanțelor enunțate supra, instanța de recurs nu se va expune asupra motivelor invocate în recurs, nici nu va purcede la examinarea fondului recursului, deoarece soluția de respingere a recursului ca inadmisibil nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de recurs nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decât în cadrul unui recurs exercitat în mod legal (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22, pct. 16*).

4. Conform art. 312 alin. (5) pct. 2), 449 alin.(1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Respinge, ca inadmisibil, recursul declarat de procurorul delegat în Procuratura Anticorupție, Petru Iarmaliuc, împotriva încheierii Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 18 noiembrie 2022 prin care s-a dispus: „*Demersul procurorului în Procuratura Anticorupție, Petru Iarmaliuc privind prelungirea măsurii preventive - arestul la domiciliu în privința inculpatului Dodon Igor XXXXXX – se respinge.*

Se aplică măsura preventivă în privința lui Dodon Igor XXXXXX, născut XX XXXXXX XXXX, domiciliat în XXXXXX, XXXXXX XXXXXX – obligația de nepărsire a țării pe un termen de 60 zile, începând cu 20 noiembrie 2022 (ora 07.00), eliberându-l pe ultimul din arest la domiciliu, începând cu data și ora respectivă”.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 02 decembrie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico